

PROP DE VOSALTRES

Jornada del Migrant i del Refugiat

Estimats diocesans:

Aquest últim diumenge de setembre l'Església ens convida a celebrar la Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat, que ja és la número 110 del conjunt de jornades promogudes. La comunitat cristiana fa molt anys que prega i reflexiona sobre aquesta realitat que colpeja amb força i insistència la nostra consciència i ens humiteja els ulls davant les escenes que veiem a la premsa en paper i a les pantalles de televisió. És un drama de proporcions socials immenses i una tragèdia per a tots aquells éssers humans, alguns amb pocs anys, que arriben a la seva vida per aconseguir salvar-la o millorar-la en llocs diferents dels del seu origen. És un perill que molts no superen i moren en alguna de les diferents etapes d'un incert i perillós trajecte, ple de dificultats.

He escrit sobre aquest tema més d'una vegada, sempre amb molta preocupació i temor perquè és d'una gran complexitat, i no admet solucions ràpides i simples. Em sembla que, si se centra aquest enorme assumpte en el marc de l'anàlisi humana, social, econòmica i poblacional té unes connotacions aptes per fixar els marcs de referència i buscar-hi solucions adequades. Però quan entren les confrontacions ideològiques i partidistes augmenten les dificultats i problemes perquè es pretén mostrar que el nostre grup de pertinença, sigui de pensament o d'acció, té la millor solució; o, cosa pitjor, l'única solució. En massa ocasions sembla que no busquem l'acord i el consens; no ens satisfà com-

partir possibles sortides a aquesta crisi —pensem a rebre aplaudiments o vots i oblidem les persones— malgrat que els discursos i la repetició de frases i paraules, que queden bé davant la multitud d'oients i lectors, caminen en sentit contrari a les accions que es programen per a l'encert de les solucions. No val el cinisme ni la hipocresia.

Hi ha una altra variant, encara més terrible, que se sol donar amb massa facilitat: l'insult, la desqualificació i el menyspreu cap als qui opinen de manera diferent. No es busca el raonament, l'argument o la discussió sobre les idees. Es pretén silenciar l'altre, que no parli, que no compti davant l'opinió pública o que no sigui considerat competent en les seves apreciacions i en la cerca sincera del bé comú. Es llancen contínuament sospites i acusacions contra l'altre donant a entendre que només el mou l'interès propi, el gust insolidari, i la defensa a ultrança del seu grup o partit. Resulta fàcil

utilitzar els termes de xenòfob, racista, homòfob i anti... per desqualificar l'adversari.

Abans parlava de la por d'opinar que s'ha creat en aquest camp a causa de la complexitat de la situació. Em limito, com a responsable de la comunitat catòlica, a traslladar al vostre cor el mandat universal de Crist: l'amor a tots, l'acolliment personal, l'abraçada fraterna. Hi ha experts que trobaran les solucions. La història està marcada per grans problemes i per adequats desenllaços beneficiosos per a tothom. En aquest mateix sentit cada any el papa Francesc ens parla en el Missatge que ens dirigeix.

El d'enguany té com a títol «**Déu camina amb el seu poble**». Us n'aconsello la lectura i la reflexió personal i comunitària. Fonamenta el seu escrit en cites i orientacions bíbliques, a més d'incidir en documents eclesials. Afirma que Déu camina també *enmig* del seu poble, en el sentit que s'identifica amb els homes i dones en caminar per la història —especialment amb els últims, els pobres, els marginats— com a prolongació del misteri de l'Encarnació. Acaba demanant que preguem units per tots aquells que han hagut d'abandonar la seva terra a la recerca d'unes condicions de vida digna.

Que les nostres preferències siguin sempre les persones i no els aspectes materials.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

BENEDICCIÓ I CONCERT DEL NOU ORGUE
DIUMENGE 29 DE SETEMBRE DE 2024
19:30H BENEDICCIÓ
20:00H CONCERT
CATEDRAL NOVA DE LLEIDA

NOTÍCIES

Dia gran per al nou orgue de la Catedral

La Catedral de Lleida acull aquest diumenge, 29 de setembre, l'acte de benedicció del nou orgue del temple i el concert d'inauguració. Després de mesos de treball per transportar-lo des de Tòquio, on era originàriament abans de la donació realitzada per la Ueno Gakuen Educational Foundation, muntar-lo al seu nou emplaçament i harmonitzar-lo, arriba el gran dia per poder escoltar la seva música. L'organista Miquel González, que ha assessorat el Bisbat i el Capítol de la Catedral en

tot aquest procés, interpretarà obres de Joan Baptista Cabanilles, François Couperin, Johann Sebastian Bach, Magí Pontí, Alexandre Guilmant i Felix Mendelssohn-Bartholdy, en un concert que començarà a les vuit del vespre, just després de la cerimònia de benedicció. Entre el públic assistent hi haurà els principals patrocinadors que han ajudat a pagar les despeses del trasllat i muntatge, així com les autoritats polítiques, encapçalades pel president de la Generalitat, Salvador Illa.

CERCA DE VOSOTROS

Jornada del Migrante y del Refugiado

Queridos diocesanos:

En este último domingo de septiembre la Iglesia nos invita a celebrar la Jornada Mundial del Migrante y del Refugiado. Es ya la número 110 del conjunto de jornadas promovidas; la comunidad cristiana lleva ya muchos años orando y reflexionando sobre esta realidad que golpea con fuerza e insistencia nuestra propia conciencia y humedece nuestros ojos ante las escenas vistas en la prensa de papel o en las pantallas de televisión. Es un drama de proporciones sociales inmensas y una tragedia para todos aquellos seres humanos, algunos con pocos años, que arriesgan su vida para conseguir salvarla o mejorarla en lugares distintos a los de su origen. Riesgo que muchos no logran y mueren en las distintas etapas de un incierto y peligroso trayecto lleno de dificultades.

Más de una vez he escrito sobre este tema con mucha preocupación y temor porque es de una gran complejidad que no admite soluciones rápidas y simples. Me parece que si se centra este enorme asunto en el marco del análisis humano, social, económico o poblacional tiene unas connotaciones aptas para fijar los marcos de referencia y buscar soluciones adecuadas; pero cuando entran las confrontaciones ideológicas o partidistas aumentan las dificultades y problemas porque se pretende mostrar que nuestro grupo de pertenencia, sea de pensamiento o de acción tiene la mejor solución. O lo que es peor, la única solución. En demasiadas ocasiones parece que no buscamos acuerdos o consensos, no nos satisface compartir posibles salidas a esta crisis pensando en recibir aplausos o votos y olvidando las personas. A pesar de que los discursos y la repetición de frases y palabras, que quedan bien ante la multitud de oyentes y lectores, caminan en sentido contrario a las acciones que se programan para el acierto de las soluciones. No vale el cinismo ni la hipocresía.

Hay otra variante, aún más terrible, que se suele dar con demasiada facilidad. El insulto, la descalificación o el desprecio hacia los que opinan de manera diferente. No se busca el razonamiento, el argumento o la discusión sobre las ideas. Se pretende silenciar al otro, que no hable, que no cuente ante la opinión pública o que no sea considerado competente en sus apreciaciones y en la búsqueda sincera del bien común. Se lanzan continuamente sospechas o acusaciones contra el otro dando a entender que sólo le mueve el interés propio, el gusto insolidario, o la defensa a ultranza del grupo o partido de pertenencia. Resulta fácil utilizar los términos de xenófobo, racista, homófobo o anti... para descalificar al adversario.

Hablaba antes del temor a opinar por la complejidad de la situación que se ha creado en este campo. Me limito, como responsable de la comunidad católica, a trasladar a vuestro corazón el mandato universal de Cristo, el amor a todos, la acogida personal, el abrazo fraterno. Hay expertos que darán con soluciones. La historia está marcada por grandes problemas y por adecuados desenlaces que sean beneficiosos para todos. En este mismo sentido habla cada año el papa Francisco en el Mensaje que dirige a todos; el actual tiene como título «Dios camina con su pueblo». Os aconsejo su lectura y la reflexión personal y comunitaria. Fundamenta su escrito en citas y orientaciones bíblicas además de incidir en documentos eclesiales. Afirma que Dios camina también en su pueblo, en el sentido que se identifica con los hombres y mujeres en el caminar por la historia, —especialmente con los últimos, los pobres, los marginados— como prolongación del misterio de la Encarnación. Termina pidiendo que nos unamos en oración por todos aquellos que han tenido que abandonar su tierra en busca de condiciones de vida digna.

Que nuestras preferencias sean siempre las personas y no los aspectos materiales.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Lleida se suma a la celebración del Mil·lenari de Montserrat

La Confraria de Montserrat de Lleida va celebrar, el passat 8 de setembre, la festa de la Nativitat de la Mare de Déu, festa popularment coneguda com la de les Marededeus Trobades. La celebració ha coincidit enguany amb l'obertura del Mil·lenari de Montserrat, que la comunitat benedictina ha endegat en commemoració dels mil anys de la fundació del monestir. El bisbe Salvador va assistir a l'acte oficial d'obertura, que va tenir lloc el dia 7 al monestir.

A la Catedral de Lleida es va celebrar l'Eucaristia amb una nombrosa assistència de fidels i confreres de la Moreneta presidida pel bisbe Salvador i concelebrada pel consiliari de la Confraria, Mn. Josep Maria Escorihueta. Després de la missa, una desena de nous confreres van rebre la cèdula que els acredita

com a tals, signada pel pare abat de Montserrat, així com la insígnia de la confraria i un llantió, abans de la interpretació del *Virolai*, entonat pel Petit Cor de la Catedral de Lleida. El bisbe de Lleida i el president de la Confraria, van descobrir també una placa commemorativa per la restauració de l'altar inaugurat el passat 16 de juny.

Romeria de marededeus a Bielsa

Unes 200 persones de la diòcesi de Lleida van participar, el dissabte 7 de setembre, a la 44a Romeria de les Verges de la Ribagorça,

a Bielsa. Encapçalades pel bisbe Salvador, que va cooficiar la missa a la parròquia de Bielsa amb el bisbe de Barbastro Monsó, Mons. Àngel Javier Pérez Pueyo, la delegació vinguda de Lleida la integren 180 pelegrins que van viatjar en tres autocars, a més d'una desena de persones més que es van desplaçar pels seus propis mitjans. La imatge de la Verge Blanca de l'Acadèmia, patrona de la ciutat de Lleida, va ser una de les que va prendre part en la processó de marededeus que se celebra cada any en una població ribagorçana i que enguany es va haver de fer dins de l'església de Bielsa a causa de la pluja.

Missa d'inici de curs a l'Episcopal

El claustre de professors del Col·legi Episcopal va celebrar, el passat 6 de setembre, l'Eucaristia prèvia a l'inici del curs escolar 2024-2025. En aquesta ocasió, la missa ha tingut un al·licient especial, ja que era el primer cop amb la nova directora, Natalia Rubio, al capdavant del centre en substitució d'Antonieta Mateus, recentment jubilada. El curs escolar va començar el passat 9 de setembre a primària i secundària, i el dia 12 a batxillerat i els graus mitjà i superior de Formació Professional.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Davant un futur que a vegades pot semblar fosc, siguem sembradors d'esperança i teixidors de bé, convençuts que la vida pot viure's de mode diferent i que la pau és possible» (8 de maig).

@Pontifex_es: «En virtut de l'esperança en la qual hem estat salvats, tenim la certesa que la història de la humanitat i la de cadascun de nosaltres no es dirigeixen cap a un punt cec o un abisme fosc, sinó que s'orienten a la trobada amb el Senyor de la glòria» (9 de maig).

@Pontifex_es: «Deixem-nos atreure des d'ara per l'esperança i permetem que a través de nosaltres sigui contagiosa per a quants la desitgen. Que la nostra vida pugui dir-los: "Espera en el Senyor i sigues fort; tingues valor i espera en el Senyor" (Sal 27,14)» (9 de maig).

@Pontifex_es: «En un món desfet per divisions i conflictes, l'Evangeli de Crist és la veu dolça i forta que crida les persones a trobar-se, a reconèixer-se germans i germanes» (11 de maig).

Balàfia acomiada els claretians

La comunitat claretiana de Lleida es va acomiadar de la ciutat i del barri de Balàfia amb la celebració d'una missa a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret el passat 7 de setembre. La comunitat parroquial va voler homenatjar d'aquesta manera els tres pares que deixen la ciutat després de 140 anys de presència claretiana, una setmana abans del comiat oficial, el dia 14, amb una Eucaristia presidida pel bisbe Salvador, que també va servir per presentar el nou rector, Mn. Víctor Martínez.

Després de l'Eucaristia, l'activitat es va traslladar al Centre Cívic de Balàfia, que va acollir un emocionant acte d'homenatge als tres darrers pares claretians que

han exercit el seu servei a Lleida. Es tracta de Dionisius Paskalis, Josep Vilarrúbies i Nemesi Solà, aquest darrer amb 40 anys a Lleida, i amb el record al pare Jaume Sidera, mort al gener.

Mn. Norberto se'n torna a Guinea

El sacerdot guineà Norberto Blas Sepahoco Riquito s'ha acomiadat de la diòcesi de Lleida després de passar-hi dos anys gràcies a un acord amb el bisbat de Malabo. Sepahoco, de 52 anys, va arribar el 8 d'octubre de 2022, ha donat suport a les parròquies del Cogul, Aspa i l'Albagès

i fins a la seva marxa, a la Unitat Pastoral El Pilar-Magdalena, amb Mn. Carles Sanmartín, on l'1 de setembre la comunitat parroquial li va organitzar un comiat. «Ha estat una bona experiència, he estat molt a gust i m'agradaria tornar a Lleida», va dir el sacerdot guineà als fidels en el seu comiat.

Instal·lació fotovoltaica a Sant Joan

L'església de Sant Joan disposarà d'una instal·lació de plaques fotovoltaïques que permetran l'estalvi en el consum elèctric i reduir la petjada de carboni. L'enginyer i l'instal·lador de l'obra van revisar i mesurar a mitjans de mes la part de la coberta on han d'anar situades i sembla que les condicions són correctes i no caldrà fer cap treball previ per a col·locar-les. Amb aquesta actuació, la Unitat Pastoral El Carme-Sant Joan segueix apostant per les energies renovables i sostenibles, seguint la mateixa política ja iniciada a la parròquia del Carme fa dos anys i mig.

També hi ha instal·lacions fotovoltaïques a la parròquia de la Mare de Déu de Gardeny, a la Mercè, a Sant Llorenç, al Palau Episcopal i a les instal·lacions del Col·legi Episcopal.

REFLEXIONS

Servir... O ser servit?

Parlar de «servir» és un tema difícil en la nostra societat. Valorem massa ser el primer, guanyar sempre, humiliar el contrari, tenir més... tot plegat, fruit de l'ambició i l'orgull. És la nostra societat competitiva.

És veritat que, a vegades, trobem expressions com aquestes: «estem al vostre servei», o bé «estem satisfets de poder-lo servir», especialment per part de firmes comercials i professionals de l'ofici. Com també polítics i persones públiques posen lemes com «servir el poble» sobretot en campanya electoral. Però, gairebé sempre conjuguen el verb *servir* de forma rentable i acaben passant factura al client.

Per altra part, ningú vol quedar al marge de la realitat d'avui. Ningú vol que el tractin d'«infeliç» pel seu comportament en la societat competitiva em que vivim.

Per això, sonen a conte de fades les paraules de Jesús: «Qui vulgui ser el primer, ha de ser el darrer de tots i el vostre servidor» (com llegíem diumenge passat). Aquesta és la lògica del Regne de Déu. Té prestigi no el primer o el qui va al davant, sinó el qui sap fer un lloc en la seva vida per als insignificants i els qui no compten.

Quin és aquest servei al qual Jesús crida? No cal al·ludir a decisions heroïques o a fets espectaculars. Servir és una actitud per usar-la cada dia, a la família, al treball, en la relació amb els parents, amics i veïns, companys de treball, en l'actitud respecte els qui pensen diferents de nosaltres...

Servir és assumir que els altres són persones, tot i ser pesats; alegrar-se que un altre rebí una felicitació quan jo també la mereixia; satisfer el desig d'una altra persona, encara que jo no en tregui profit; aixecar-se quan tots estem cansats, sense fer-se la víctima; no sorprendre's que altres que no són dels nostres facin el bé o donar un vas d'aigua, com ens diu Jesús a l'«Evangeli avui»...

Ser el darrer i el servidor de tots no és ser poca cosa: és estar obert als altres i estimar eficaçment, a cadascú segons la seva manera de ser. Servir és una actitud per usar-la cada dia.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jb 1,6-22 / Sl 16 / Lc 9,46-50]. Sant Jeroni, prev. i dr. de l'Església, dàlmeta, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, biblistes i traductors; santa Sofia, viuda.

1. □ Dimarts [Jb 3,1-3.11-17.20-23 / Sl 87 / Lc 9,51-56]. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. carmelitana a Lisieux, patrona de les missions; sant Remigi (†530) bisbe de Reims.

2. □ Dimecres [Ex 23,20-23a / Sl 90 / Mt 18,1-5.10]. Sants Àngels de la Guarda. Lleida: Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946); sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. ■ Dijous [Jb 19,21-27 / Sl 26 / Lc 10,1-12]. Sant Francesc de Borja (Gandia, 1510 - Roma, 1572), prev. jesuïta; sant Gerard o Grau, abat; santa Maria Josepa Rosselló, fund.

4. ■ Divendres [Jb 38,1.12-21;40,3-5 / Sl 138 / Lc 10,13-16]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els veterinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

5. □ Dissabte [Dt 8,7-18 / Sl: 1Cr 29 / 2C 5,17-21 / Mt 7,7-11]. Témpores d'Acció de Gràcies i Petició. Lleida: Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946);

sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

6. ■ Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Gn 2,18-24 / Sl 127 / He 2,9-11 / Mc 10,2-16]. Sant Bru (Colònia, 1035 - Squillace, 1101), prev. retirat al desert de Chartreuse, fund. Cartoixans (Ocart); sant Emili, mr.; santa Fe, vg. i mr.; santa Maria de les Cinc Llagues, vg. franciscana.

Diumenge XXVI de durant l'any (B)

COMENTARI

«Qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres»

Moltes vegades ens sentim propietaris de Déu. Sembla com si tinguéssim el monopoli de Senyor. Com si Déu fos només nostre i no Pare de tots els homes i dones. Ho veiem a l'evangeli i a la primera lectura. A l'evangeli *Joan digué a Jesús: Mestre, n'hem vist un que es valia del vostre nom, per treure dimonis i li dèiem que no ho fes més, perquè no és dels qui venen amb nosaltres*. Com que no és dels nostres no té dret a fer servir del nom de Déu i a expulsar dimonis. Però Jesús contesta: *Deixeu-lo fer. Qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres*. Tothom que fa el bé, d'alguna manera forma part dels cristians. Fer el bé és el més important. En canvi, a aquell que allunya de mi un d'aquests petits que tenen fe, valdria més que el tiressin al mar amb una mola d'ase lligada al coll. Aquesta frase, dura, ja ens fa veure com n'és d'important no apartar de l'evangeli ningú, especialment aquells que són més febles. Per això hem de treure de nosaltres tot allò que pugui fer mal als germans. Evidentment *tallar la mà o el peu o treure's un ull* s'ha d'entendre en sentit metafòric. Està en joc entrar en la vida o en el Regne de Déu. En canvi *tothom qui us doni un vas d'aigua pel meu nom perquè sou de Crist, us dic que no quedarà sense recompensa*. És fonamental creure i actuar com el Senyor. Tot el que fem als germans ho fem a ell. A la primera lectura Josuè també es mostra gelós d'Eldad i Medad que *havian rebut l'Esperit tot i que no s'havian presentat* a la reunió. L'impuls de Josuè és: *Senyor meu, prohibiu-los-ho*. Però Moisès manifesta un esperit molt més universal: *Tant de bo el Senyor donés a tots el seu Esperit*. I sant Jaume, en la línia de Jesús, és molt dur contra els rics: *Les vostres riqueses s'han podrit... us heu engraiat com el bestiar... heu condemnat el just i l'heu assassinat*. Han fet mal als germans; per això diu Jaume: *Ploreu desconsoladament per les desgràcies que us cauran al damunt*. Per damunt de tot hi ha sempre l'amor als germans i l'obertura a tots els qui fan el bé encara que no pertanyin al nostre grup.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre dels Nombres (Nm 11,25-29)

En aquells dies, el Senyor baixà en el núvol i parlava amb Moisès. Llavors prengué de l'Esperit que Moisès tenia i el donà als setanta ancians. Quan l'Esperit es posà damunt d'ells entraren en estat d'exaltació profètica i no paraven. En el campament havien quedat dos homes, Eldad i Medad, inscrits entre els setanta però que no s'havien presentat davant el tabernacle. L'Esperit també es posà damunt d'ells i, allà mateix, al campament, entraren en aquell estat d'exaltació profètica. Un jove anà corrents a fer-ho saber a Moisès. Josuè, fill de Nun, que des de jove era l'ajudant de Moisès, digué: «Moisès, senyor meu, prohibiu-los-ho.» Però Moisès li respongué: «Estàs gelós per mi? Tant de bo que tot el poble del Senyor tingués el do de profecia, i que el Senyor els donés a tots el seu Esperit!»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Els preceptes del Senyor omplen el cor de goig.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

El servent vostre està prompte / a guardar-los amatent; / però, qui s'adona de les pròpies errades? / Disculpeu el que em passa inadvertit. R.

Preserveu-me, Senyor, de l'orgull, / que no s'apoderi de mi; / així seré irreprensible, / i net d'una gran culpa. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,1-6)

Ara us parlo a vosaltres, els qui sou rics. Ploreu desconsoladament per les desgràcies que us cauran al damunt. Les vostres riqueses s'han podrit, s'han arnat els vostres vestits, s'han rovellat el vostre or i la vostra plata, i el seu rovell serà el vostre acusador i us devorà les carns. Heu amuntegat riqueses precisament aquests dies, que són els darrers. El jornal que heu escatimat als qui han segat els vostres camps clama contra vosaltres, i el crit dels segadors ha arribat a les orelles del Senyor de l'univers. Heu viscut aquí a la terra una vida de delícies i plaers, us heu engraiat com el bestiar, ara que és el dia de la matança. Heu condemnat el just, l'heu assassinat i ell no s'ha resistit.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

(Mc 9,38-43.45.47-48)

En aquell temps, Joan digué a Jesús: «Mestre, n'hem vist un que es valia del vostre nom per treure dimonis, i li dèiem que no ho fes més, perquè no és dels qui venen amb nosaltres.»

Jesús respongué: «Deixeu-lo fer. Ningú que en nom meu faci miracles no podrà després malparlar de mi. Qui no és contra nosaltres és amb nosaltres. Tothom qui us doni un vas d'aigua pel meu nom, perquè sou de Crist, us dic amb tota veritat que no quedarà sense recompensa. Però a aquell que allunya de mi un d'aquests petits que tenen fe, valdria més que el tiressin al mar amb una mola d'ase lligada al coll. Si la teva mà et fa caure en pecat, talla-te-la. Val més que entris a la vida sense mà, i no que vagis amb totes dues mans a l'infern, al foc que no s'apaga. Si el teu peu et fa caure en pecat, talla-te'l. Val més que entris a la vida sense peu, i no que siguis llençat amb tots dos peus a l'infern. I si el teu ull et fa caure en pecat, treu-te'l. Val més que entris al regne de Déu amb un sol ull, i no que siguis llençat amb tots dos ulls a l'infern, on el corc no mor mai i el foc no s'apaga.»

▶ Lectura del libro de los Números (Núm 11,25-29)

En aquellos días, el Señor bajó en la Nube, habló con Moisés y, apartando algo del espíritu que poseía, se lo pasó a los setenta ancianos. En cuanto se posó sobre ellos el espíritu, se pusieron a profetizar enseguida. Pero no volvieron a hacerlo. Habían quedado en el campamento dos del grupo, llamados Eldad y Medad. Aunque eran de los designados, no habían acudido a la tienda. Pero el espíritu se posó sobre ellos, y se pusieron a profetizar en el campamento. Un muchacho corrió a contárselo a Moisés: «Eldad y Medad están profetizando en el campamento». Josué, hijo de Nun, ayudante de Moisés desde joven, intervino: «Señor mío, Moisés, prohibécelo». Moisés le respondió: «¿Es que estás tú celoso de mí? ¡Ojalá todo el pueblo del Señor recibiera el espíritu del Señor y profetizara!».

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Los mandatos del Señor son rectos y alegran el corazón.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / que instruye al ignorante. R.

El temor del Señor es puro / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

También tu siervo es instruido por ellos. / Y guardarlos comporta una gran recompensa. / ¿Quién conoce sus faltas? / Absuélveme de lo que se me oculta. R.

Preserva a tu siervo de la arrogancia, / para que no me domine; / así quedará limpio e inocente / del gran pecado. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago (Sant 5,1-6)

Ahora, los ricos: llorad a gritos por las desgracias que os vienen encima. Vuestra riqueza está podrida y vuestros trajes se han apolillado. Vuestro oro y vuestra plata están oxidados y su herrumbre se convertirá en testimonio contra vosotros y devorará vuestras carnes como el fuego. ¡Habéis acumulado riquezas... en los últimos días! Mirad, el jornal de los obreros que segaron vuestros campos, el que vosotros habéis retenido, está gritando, y los gritos de los segadores han llegado hasta los oídos del Señor del universo. Habéis vivido con lujo sobre la tierra y os habéis dado la gran vida, habéis cebado vuestros corazones para el día de la matanza. Habéis condenado, habéis asesinado al inocente, el cual no ofrece resistencia.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 9,38-43.45.47-48)

En aquel tiempo, dijo Juan a Jesús: «Maestro, hemos visto a uno que echaba demonios en tu nombre, y se lo hemos querido impedir, porque no es de los nuestros.»

Jesús respondió: «No se lo impidáis, porque uno que hace milagros en mi nombre no puede luego hablar mal de mí. El que no está contra nosotros está a favor nuestro. Y el que os dé a beber un vaso de agua porque sois de Cristo, en verdad os digo que no se quedará sin recompensa. El que escandalice a uno de estos pequeñuelos que creen, más le valdría que le encajasen en el cuello una piedra de molino y lo echasen al mar. Si tu mano te induce a pecar, córtatela: más te vale entrar manco en la vida, que ir con las dos manos a la "gehenna", al fuego que no se apaga. Y, si tu pie te induce a pecar, córtatelo: más te vale entrar cojo en la vida, que ser echado con los dos pies a la "gehenna". Y, si tu ojo te induce a pecar, sácatelo: más te vale entrar tuerto en el reino de Dios, que ser echado con los dos ojos a la "gehenna", donde el gusano no muere y el fuego no se apaga.»